

Spørsmålet om politisk makt i de anti-japanske baseområdene

Teksten er henta fra *Mao Tsetung verker i utvalg, bind 2* utgitt av Forlaget Oktober 1978.

SPØRSMÅLET OM POLITISK MAKTT I DE ANTI-JAPANSKE BASEOMRÅDENE¹

6. mars 1940

1. For tida gjør de anti-kommunistiske sribukkene i Kuomintang alt de kan for å hindre oss i å opprette anti-japanske demokratiske maktorganer i Nord- og Sentral-Kina og andre steder. Men vi på vår side må opprette slike organer, og vi kan allerede gjøre det i de viktigste anti-japanske baseområdene. Kampen om dette mot de anti-kommunistiske sribukkene i Nord-, Sentral- og Nordvest-Kina kan bidra til at enhetsfrontens politiske maktorganer blir oppretta over hele landet. Hele nasjonen følger nøye med i denne saka. Derfor må vi behandle dette spørsmålet varsomt.

2. Den politiske makta vi oppretter under krigen mot Japan er makta til enhetsfronten. Det er den politiske makta til alle som støtter både motstand og demokrati. Det er det felles demokratiske diktaturet til flere revolusjonære klasser over landssvikerne og de reaksjonære. Den skiller seg både fra det kontrarevolusjonære diktaturet til godseierklassen og borgerskapet, og fra det demokratiske arbeider- og bondediktaturet i perioden med jordbruksrevolusjonen. Hvis vi forstår hvilken karakter den politiske makta har, og gjør en

målretta innsats for å opprette den, vil det bety mye for å spre demokratiet i landet. Alle avvik, enten det er «venstre» eller høyre, vil gjøre svært dårlig inntrykk på hele nasjonen.

3. Forberedelsene til å kalle sammen folkeforsamlinga og velge forvaltningsrådet i Hebei har nettopp tatt til. Dette blir ualminnelig viktige hendinger. Det blir like viktig å opprette de nye politiske maktorganene i Nordvest-Shaanxi, i Shandong, i områdene nord for Huai-elva, i fylkene Suiteh og Fuhsien og i Øst-Gansu. Vi må gå fram i samsvar med enhetsfrontprinsippet, og gjøre vårt ytterste for å unngå høyre- eller «venstre»-avvik. For tida er «venstre»-avviket med å la være å vinne mellomborgerskapet og de opplyste storfolka over til oss, den alvorligste faren.

4. I samsvar med enhetsfrontprinsippet for de politiske maktorganene må kommunistene få en tredjedel av plassene her. Progressive på venstresida som ikke er med i kommunistpartiet, må få en tredjedel, og mellomlaga, som verken står til venstre eller høyre, en tredjedel.

5. Vi må sikre at kommunistene spiller den ledende rolla i de politiske maktorganene. Derfor må partimedlemmene, som har en tredjedel av plassene her, være svært dyktige. Dette er nok til å sikre partiets ledelse uten at vi har flere folk i disse organene. Å sikre partiets ledelse betyr verken at en roper slagord fra morgen til kveld, eller at en arrogant krever lydighet. Det består snarere i at vi bruker de riktige politiske linjene til partiet og det forbildet vi skaper med arbeidet vårt til å overbevise og fostre folk utafør partiet, slik at de er villige til å godta forslaga våre.

6. De progressive som ikke er med i partiet, må få en tredjedel av plassene, fordi de er knytta til de breie massene av småborgerskapet. Dette vil være enormt viktig for å vinne disse massene over til oss.

7. Målet med å gi mellomlaga en tredjedel av plassene er å

vinne mellomborgerskapet og de opplyste storfolka over til oss. Å vinne disse laga er et viktig steg i retning av å isolere sribukkene. Akkurat nå må vi vokte oss vel for å glemme hvor sterke disse laga er, og vi må behandle dem varsomt.

8. Vi må være villige til å samarbeide med folk som ikke er kommunister, uansett om de er med i noe parti og uansett hvilket parti det måtte være. Dette må være holdninga vår så lenge de er for motstand mot Japan og villige til å samarbeide med kommunistpartiet.

9. Fordeling av plasser etter tre-tredjedelsprinsippet uttrykker det som virkelig er politikken til partiet, og vi må ikke under noen omstendigheter se på dette som et formelt spørsmål. For å sette denne politikken ut i livet, må vi skolere de partimedlemmene som arbeider i de politiske maktorganene, og overvinne det sneversynet som viser seg i at de har motvilje mot å samarbeide med folk som ikke er kommunister, og er engstelige for det. Vi må oppmuntre en demokratisk arbeidsstil, det vil si at vi rådfører oss med folk utafor partiet, og at vi vinner støtte fra flertallet før vi går til handling. Samtidig må vi gjøre alt vi kan for å oppmuntre folk utafor partiet til å legge fram synspunktene sine i forskjellige spørsmål, og høre oppmerksomt på forslaga deres. Vi må aldri tru at vi kan tvinge folk til å følge vedtaka våre vilkårsløst fordi vi har den militære og politiske makta. Og vi må ikke under noen omstendigheter sky anstrengelser for å vinne folk utafor partiet for våre synspunkter, slik at de setter dem ut i livet helhjerta og med glede.

10. Dette prinsippet for fordeling av plassene er ikke et absolutt . prinsipp som skal følges mekanisk. Det slår fast hvordan fordelinga

må være sånn omtrent, og hvert sted må bruke det i samsvar med de konkrete omstendighetene. På det laveste nivået kan

fordelinga av plassene i de politiske maktorganene tillempes litt, for å hindre at godseierne og de ondskapsfulle storfolka sniker seg inn. Der det har vært slike maktorganer ei stund, som i grenseområdet mellom Shaanxi, Chahar og Hebei, Sentral-Hopei-området, Taihang-fjellområdet og Sør-Hopei-området, må linja vurderes på ny i lys av dette prinsippet. Og vi må alltid følge dette prinsippet når det blir oppretta et nytt politisk maktorgan.

11. I spørsmålet om stemmeretten må enhetsfrontpolitikken være at alle kinesere som er over atten år og som er for motstand og demokrati, må ha stemmerett og være valgbare, uansett klasse, nasjonalitet, kjønn, tru, partitilknytning og utdanning. Folket må velge de politiske maktorganene til enhetsfronten mot Japan. Organisasjonsforma må bygge på den demokratiske sentralismen.

12. Det vi må legge til grunn for alle viktige politiske tiltak i de politiske maktorganene til enhetsfronten er motstand mot den japanske imperialismen, vern av folket som kjemper mot Japan, ei passende avveining av interessene til alle de samfunnslaga som er mot Japan, bedre levekår for arbeiderne og bøndene og undertrykking av landssvikerne og de reaksjonære.

13. Vi må ikke kreve av dem som arbeider i de politiske maktorganene og som ikke er med i partiet, at de skal leve, snakke og handle som kommunister, for da kan de bli misnøye og ille til mote.

14. Hermed får alle regionale byråer og underbyråer til sentralkomiteen, alle distriktpartikomiteer og alle ledere for enheter i hæren, instruks om å forklare dette direktivet skikkelig til alle partimedlemmene, og sikre at det blir gjennomført til punkt og prikke i arbeidet i de politiske maktorganene.